

NEMĀ•TE NĀ•HODOU SVĀ•TEK?

ĀšterĀ½, 29 listopad 2022

PĀ™emĀ½Ājleli jste nĀ›kdy o tom, jak vzniklo vaĀje kĀ™estnĀ- jmĀ©no a kde se vĀ›bec vĀjechna jmĀ©na, kterĀj dnes existuje vzala? V minulosti byla jmĀ©na tvoĀ™ena z jiĀ¾ existujĀ-cĀ-ch slov jazyka, kterĀj mĀ›la vyjadĀ™ovat vlastnosti nositele. ĀE: pak pojila s tradicemi danĀ© kultury a s nĀ›boĀ¾enskou Āi duchovnĀ- vĀ-rou. VĀ›tĀjina jmen vychĀizĀ- z hebrejskĀ©ho, latinskĀ©ho Āi Ā™eckĀ©ho jazyka. UtvĀjĀ™ela se z jiĀ¾ existujĀ-cĀ-ch slov, kterĀj mĀ›la danĀ©mu Ā•lovĀ›ku pĀ™isuzovat urĀ•itĀ© vlastnosti vy uĀ¾ svĀ©mu jmĀ©nu odpovĀ-dĀjiteĀ€!

OndĀ™ej

(30. 11.) Toto jmĀ©no je pĀ›vodu Ā™eckĀ©ho a pĀ›vodnĀ› je odvozeno od slova Andros - coĀ¾ znamenĀj muĀ¾. Andreas je tedy muĀ¾nĀ½, muĀ¾skĀ½. (ZnĀjmĀ© je slovo polyandrie (mnohomuĀ¾stvĀ-) - coĀ¾ je opakem polygamie (mnohoĀ¾enstvĀ-) - no v naĀjĀ- kultuĀ™e jsme radĀji zĀ›stali pĀ™i jednom partnerovi (Āi partnerce), kterĀ©ho je kolikrĀji i tak aĀ¾ aĀ¾. Ale jinĀj zemĀ›, jinĀ© mravy Ā€ Ā¾e. JeĀitĀ› pĀ™ipomeĀ™me, Ā¾e svatoondĀ™ejskĀj noc mĀj zĀjzraĀ•nou moc. MajĀ- se dĀ-t zĀjzraky, ale moc s nimi nepoĀ•Ā-tejte - radĀji si kupte los, nebo si vsaĀ•te, mĀjte to jistĀ›jĀjĀ-. Tedy to, Ā¾e asi nic nevyhrajete Ā€! OndĀ™ej je jmĀ©no oblĀ-benĀ© naprosto vĀjude, za vĀjechny jmenujme tĀ™eba spisovatele OndĀ™eje Neffa, herce OndĀ™eje VetchĀ©ho, OndĀ™eje SuchĀ©ho, spisovatele, divadelnĀ-ka a moderĀjtora. A last but not least - duchovnĀ-ho otce milĀjĀ•ka vĀjech dĀ›tĀ- po mnoho generacĀ- - tedy Ferdy Mravence -spisovatele a malĀ-Ā™e OndĀ™eje Sekoru. TakĀ¾e - vĀjechno nejlepĀjĀ- - a sem tam nĀ›jakĀ½ ten zĀjzrak.

Iva (1.

12.) - zde se nĀ›zory jazykologĀ› rĀ›znĀ-. NĀ›kteĀ™Ā- tvrdĀ-, Ā¾e jde o Ā¾enskou formu jmĀ©na Yvo (nebo Ivo) - kterĀ© je keltskĀ©ho pĀ›vodu a znamenĀj "tisovĀ½ luk". JinĀ© se pĀ™iklĀjĀ›jĀ- k tomu, Ā¾e jde pouze o zkrĀjcenĀ© jmĀ©no Ivana, nebo Ivanka, kterĀ© je Ā¾enskou formou jmĀ©na Ivan. Tady jde o staroslovanskĀ½ pĀ™epis latinskĀ©ho jmĀ©na Ioanus - tedy Jan, kterĀ© je pĀ™ekladem hebrejskĀ©ho jmĀ©na JochanĀj a znamenĀj dar boĀ¾Ā-. Ivana a vlastnĀ› i Iva jsou vlastnĀ› "sestĀ™iĀ•ky" jmĀ©na Jana. At uĀ¾ je to jak chce, je to jmĀ©no hezkĀ© a u nĀ›s velice oblĀ-benĀ©. V souĀ•asnĀ© dobĀ› jich u nĀ›s Ā¾ije pĀ™es Ājestadvacet tisĀ-c. SlavnĀ½ch dĀ-vek a Ā¾en jmĀ©nem Iva je opravdu hodnĀ›. Za vĀjechny jmenujme vynikajĀ-cĀ- Ā•skou hereĀ•ku Ivu JanĀ¾urovou. JĀ- i vĀjem ostatnĀ-m lvĀjm pĀ™ejeme vĀjechno nejlepĀjĀ- a hodnĀ› zdravĀ- Ā€" a to nejen v dnes, ale i ve dny nĀ›sledujĀ-cĀ-.

Blanka (2.

12.) mĀj skuteĀ•nĀ› krĀjnsĀ© jmĀ©no latinskĀ©ho pĀ›vodu a k nĀjm se dostalo pĀ™es ĀjpanĀ›Ājtinu. ZnamenĀj "bĀ-lĀj, bĀ›loskvoucĀ-, bĀ›lostnĀj". Jeho obdobou jsou jmĀ©na BĀ›la, nebo AlbĀ-na. Toto jmĀ©no se hodnĀ› dĀjvalo mladĀ½m ĀjlehtĀ•nĀjm (kterĀ© samosebou pozdĀ›ji zestĀjrtly). I v naĀjich dĀ›jinĀjich jednu Blanku mĀjme Ā€" vzpomeĀ™te na Blanche de Valois - prvĀ- Ā¾enu a velikou lĀjsku Otce naĀjĀ- vlasti, krĀjle Karla IV. Blanka je moc hezkĀ© jmĀ©no. Jen u nĀjs je jich skoro tĀ™icet Ā•tyĀ™i tisĀ-ce. Za vĀjechny si vzpomeĀ™me na Ā•skou hereĀ•ku s krĀjnsĀ½m hlasem Blanku Bohdanovou, nebo svĀ›tovĀ› proslulou mĀ›dnĀ- nĀjvrhĀjĀ™ku Blanku Matragi, jejĀ-Ā¾ princeznovskĀ© Ājaty jsou tak krĀjnsĀ©, Ā¾e uchvacujĀ- Ā¾eny po celĀ© svĀ›tĀ›.

Svatoslav

(3. 12.) je nepopiratelnĀ› slovanskĀ©ho pĀ›vodu. OznaĀ›uje nĀ›koho, kdo se proslavil svou dobrotou Āi svatostĀ- (pĀ™Ā-padnĀ› obojĀ-m). Jak uĀ¾ to tak v Ā›ivotĀ› chodĀ-, JmĀ©no Svatoslav nejvĀ-ce proslavil ruskĀ½ knĀ-Ā¾e z rodu RurikovcĀ›, kterĀ½ ovĀjem byl vĀjecko, jenom ne svatĀ½. DobrotivĀ½ uĀ¾ vĀ›bec ne. Ba prĀjvĀ› naopak. Byl to neuvĀ›Ā™itelnĀ› krutĀ½, arogantĀ- a bezohlednĀ½ vĀjleĀ•nĀ-k, kterĀ½ Ā€" kdyĀ¾ uĀ¾ s nĀ›kĀ½m bojoval, tak ho taky porazil. Tedy, ne

vÁdycky. Chlapec zdÁ dil bohatou silnou zemi, a bylo mu to mÁjlo. Tak pÁepadal svÁ© sousedy a bojoval s kdekÁ½m. Dokonce se mu podaÁ™milo rozvrÁjit chazarskÁ½ chanÁjt a otevÁ™t tak Rusku volnou cestu do Asie. Ale na kaÁ½dÁ©ho dojde. Jednou se Svatoslav rozkmtÁ™míl s byzantskÁ½m cÁ-saÁ™em NikÁ©forosem II. a vytÁjhl proti nÁmu do boje. To ale nemÁl dÁlat, nebyl by byl na hlavu poraÁ¼en. Nu a pak uÁ¼ se mu nikdy nedaÁ™milo. Bitvu v roce 971 prohrÁjl a nÁslednÁ v roce 972 zemÁ™el. Ale ne kaÁ½dÁ½ Svatoslav byl zlosyn, pÁ™ipomeÁme si jednoho moc hodnÁ©ho a takÁ© velkÁ©ho pÁ™Á-tele naÁjÁ- vlasti, a to klavÁ-risty a varhanÁ-ka a vÁbec velkÁ©ho a svÁtoznÁjmÁ©ho hudebnÁ-ka - Svjatoslava RichtÁra.

Barbora

(4. 12.) je dnes velmi modernÁ- jmÁ©no a jmenuje se tak hodnÁ v holÁiÁek, panÁ-, sleÁen i babiÁek. Je Á™eckÁ©ho pÁvodu a znamenÁj barbarka (tedy cizinka, mluvÁ-cÁ- nesrozumitelnou Á™eÁÁ-, kteráj ÁekÁm znÁla jako "brr bar bar bar"- Áili jako brbiÁjnÁ-, nebo drmlenÁ-. Tak nÁjak podobnÁ pÁ™iÁjli ke svÁ©mu slovanskÁ©mu jmÁ©nu NÁmci, kteÁ™Á- jen gestikulovali, nebo vyrÁ¼eli - pro Slovany nesrozumitelnÁ© - skÁ™eky, jakoby byli nÁmÁ- - tedy nÁmci). V pÁ™enesenÁ©m slova smyslu byla pak Barbora Ái Barbara Á¼enu, kteráj stÁjle brblala, mluvila, prostÁ pokoje od nÁ- nebyloâ€! Ta svatÁj byla zvolena patronkou hornÁ-kÁ-, pokrÁ¼vaÁÁ-, zednÁ-kÁ-, slÁvaÁÁ-, zvonÁ-, kovÁjÁ™Á-, kamenÁ-kÁ-, hrobnÁ-kÁ-, klobouÁnÁ-kÁ-, kuchaÁ™Á-, zajatcÁ-, dÁlostÁ™elcÁ-, vÁ¼Á- a koneÁnÁ i mladÁ½ch dÁvÁat. TAK!!! a teÁ• jsme u toho nejdÁleÁ¼itÁjÁ-ho!! MilÁj dÁvÁata - chcete-li se vdÁjt, a to do roka, uÁ™Á-znÁte si dneska pÁjr vÁtviÁek tÁ™eÁjnÁ, viÁjnÁ - nebo v nejhorÁjÁ-m jablonÁ (nejlepÁjÁ- je ale tÁ™eÁjeÁ). Kdy¼ je veÁer dÁjte do vody a ony vÁjm na Á tÁdrÁ½ den vykvétou, tak se do roka vdÁjte. Ale bacha!!! Ne, Á¼e je mlasknete do vÁjzy a vykaÁjlete se na nÁ a na Á tÁdrÁ½ den se nACPÁjny cukrovÁ-m pÁjdete podÁvat - nic takovÁ©ho! PÁknÁ je dejte do vÁziÁky, nedÁvejte je moc do sucha, nebo tepla - ale na svÁtlo a spÁÁje chladnÁji. SlavnÁ½ch BÁjr je "nÁurÁ©kom!, jak Á™Á-kajÁ- bratÁ™i SlovÁjci. NaÁjÁ-nejslavnÁjÁ- Barunkou je pak Barbora, rozenÁj PanklovÁj, provdanÁj NÁmcovÁj - umÁleckÁ½m jmÁ©nem BoÁ¼ena NÁmcovÁj. Musela bÁ½t fakt dobrÁj - speciÁjnÁ v naÁjÁ- zemi se to poznÁj podle toho, Á¼e ten dobrÁ½ dotyÁnÁ½ zemÁ™e mladÁ½, chudÁ½ a prakticky hlady.

Jitka (5.

12.) Toto hezkÁ© a mazlivÁ© jmÁ©no znÁ- Á¼asnÁ slovansky, ale pÁ™esto je pÁvodu hebrejskÁ©ho. PÁvodnÁ znÁlo Judith - tedy Á¼ena Ái dÁvka, pochÁzejÁ-cÁ- z Judeje. PochÁzelo odtamtud zÁ™ejmÁ hodnÁ hezkejch holek, protoÁ¼e jmÁ©no se velice rozÁjÁ-Á™milo. K nÁjm dorazilo pÁ™es NÁmecko, kde znÁlo Jutte, Ái Juta, nebo takÁ© Guta - coÁ¼ je vlastnÁ zkrÁcenina jmÁ©na Juidity. JelikoÁ¼ byl Alois JirÁsek (a jeho StarÁ© povÁsti ÁeskÁ©) vÁjem ÁjkolnÁ-m dÁ-tkÁjm pÁ™edepsÁjn jako povinnÁj Áetba, a to jiÁ¼ po mnoho generacÁ-, naprosto vÁjichni znÁjme pÁ™Á-bÁh o BÁ™etislavovi a Jitce. Jednalo se o knÁ-Á¼ete BÁ™etislava (nemanÁ¼elskÁ©ho syna knÁ-Á¼ete OldÁ™icha a vdanÁ© pradlenky BoÁ¼enkyâ€! jo, pÁ™emyslovci, to byli frajeÁ™i, nÁjakÁ© sÁatky je nezajÁ-maly, dÁti byly jednou jejich, aÁ¼ uÁ¼ manÁ¼elskÁ©, nebo nemanÁ¼elskÁ©). Nu a Jutta - tedy Jitka - byla dcerou bavorskÁ©ho markrabÁte JindÁ™icha. Tedy pro ÁeskÁ©ho panovnÁ-ka partie jak hrom. TakÁ¼e dÁvku unesl z klÁjÁjtera ve Schweinfurtu, nÁslednÁ mocnÁ½m mÁjvnutÁ-m meÁe pÁ™eÁ¼al Á™etÁzy padacÁ-ho mostu a s dÁvkou na svÁ©m koni z klÁjÁjtera ujelâ€! Je pak jasno, Á¼e se s nÁ- potÁ© oÁ¼enit â€žmuselâ€œ!!! CoÁ¼ bylo pÁ™esnÁ to, co chtÁl, a co se v podstatÁ v podobnÁ½ch pÁ™Á-padech (a hlavnÁ na truc rodiÁÁ-m) dÁlaloâ€!

Tak

vÁjem, která½ch se to tÁ¼kÁj, pÁ™ejeme krÁjnsÁ© jmeniny.

Z oblÁjÁku

zdravÁ- PuntÁ-k